



ZVON

ČERVEN/JUNE

2017

časopis krajanské rodiny v New Yorku

www.zvon.info



SVĚCENÍ KNĚŽÍ
VATIKAN

Kresťanská spiritualita a mníšske hnutie

Jezuiti (2. časť)

MV

V rámci jezuitského misijného pôsobenia sú takisto známe napríklad aj takzvané “jezuitské redukcie”, ďalšia z jezuitských inovácií ako by sme dnes povedali. Jezuiti si totiž všimli, že indiáni v Južnej Amerike žijú ešte spôsobom života zberačov a lovcov – teda neprešli ešte k roľníckemu spôsobu života. Ako zberači a lovci však mohli efektívnejšie žiť len v komunitách, kde sa mohli deliť o potravu a výrobky, a tak jezuiti pre nich vytvorili akési družstvá, vtedy to nazvali redukcie, ktoré zabezpečovali prežitie družtevníkov a kde mohli aj obchodovať. Redukcie boli veľmi úspešné, ale z politických dôvodov zanikli pod tlakom kolonizátorov.

Ďalšia téma, ktorou sú jezuiti známi a pre ktorú sú aj nepriateľmi Cirkvi kritizovaní bola rekatolizácia Európy pri ktorej zohrali významnú úlohu. Najprv si ale povedzme, čo to tá rekatolizácia bola. Rekatolizácia bola odpoveď Cirkvi na bludné učenia samozvaných “reformátorov” a následný rozkol v Cirkvi koncom 15. a začiatkom 16. storočia. Jednalo sa predovšetkým o Lutherovu a Kalvínovu reformáciu, ktoré sa ukázali ako najsilnejšie a ktoré poslúžili v meniacich sa spoločenských pomeroch aj ako nástroj rebélie nespokojnej časti šľachty proti spravidla katolíckym panovníkom.

Z duchovného pohľadu však reformácia neskončila reformami v Cirkvi (aj keď aj tie prišli a prichádzajú dodnes) ale bolestným rozkolom Cirkvi, ktorý trvá dodnes. Hoci v Cirkvi boli vtedy problémy (najmä disciplinárneho charakteru), avšak tak je tomu v každej spoločnosti kde sú ľudia. Rôzne problémy sú v Cirkvi aj dnes a veľmi podobné problémy sú aj v protestantských cirkvách, ktoré vzišli z reformácie. Jezuiti sa teda nenásilným spôsobom zapojili do presviedčania ľudí, ktorí odpadli od katolíckej viery aby sa vrátili k pravému Kristovmu učeniu v plnosti prítomnému len v Katolíckej cirkvi. Jezuiti boli na túto úlohu vyzbrojení predovšetkým kvalitným vzdelaním, ktoré v časoch reformácie často chýbalo aj kňazom a cirkevným predstaviteľom. Z dnešného pohľadu ekumenizmu sa rekatolizácia môže javiť ako niečo negatívne, ale odhliadnuc teraz od vtedajšej politickej reality si musíme uvedomiť, že tam išlo o spásu nesmrteľných duší. Na druhej strane, nasledujúce generácie kresťanov-protestantov pohopiteľne na rozdelení Cirkvi nemajú vinu a tak sa Katolícka cirkev snaží v rámci ekumenizmu s ostatnými

cirkvami naplniť Pánovu modlitbu z Getsemanskej záhrady “aby všetci jedno boli”. Preto je dôležité sa za jednotu kresťanov aj vytrvalo modliť - máme s bratmi protestantmi jeden krst, hoci zatiaľ nie jednu vieru.

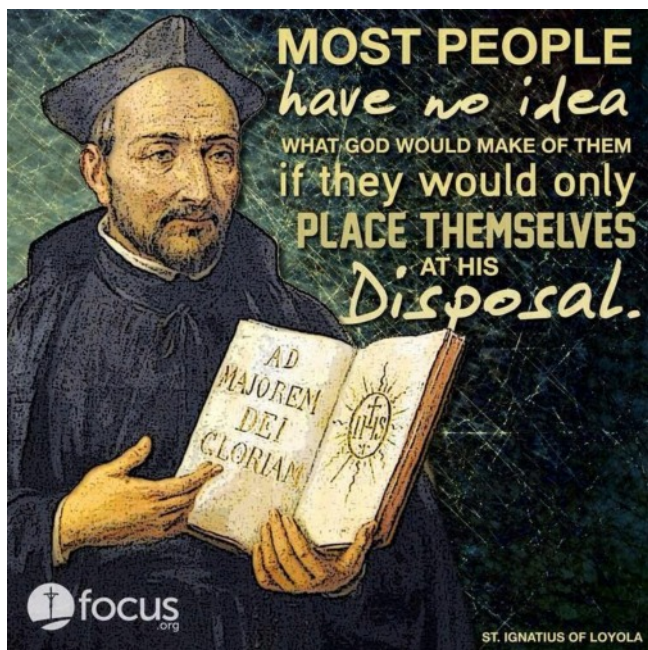
Ďalšia z jezuitských inovácií sú duchovné cvičenia, s ktorými prišiel svätý Ignác a ktoré sú dnes bežnou súčasťou duchovného života v Cirkvi. Tak ako vojenské cvičenia, kedy sa vojaci stretnú aby popracovali na spoločnej taktike, tak duchovné cvičenia slúžia na podobné účely v duchovnom živote. Stiahnuť sa na nejaký čas (spravidla na týždeň ale aj predĺžený víkend) zo sveta do ticha a preskupiť svoje duchovné sily. Je to čas kedy sa človek môže zamyslieť nad sebou a svojim smerovaním a byť s Pánom.

Plodná činnosť jezuitov a ich popularita si však našla aj neprajníkov – niektorým panovníkom ležala v žalúdku ich podriadenosť pápežovi a tým ich nezávislosť voči kráľovi, ale neprajníci sa našli aj vnútri Cirkvi. Spoločnosť Ježišova sa dostala v druhej polovici 18. storočia pod paľbu ostrej kritiky. V tom čase dosahovala rehoľa svoj najväčší rozkvet a práve na tomto dejinnom vrchole sa začalo nad jezuitmi zmrákať a to zo všetkých strán naraz a s obrovskou intenzitou.

Pápež Klement XVI. v roku 1773 zrušil jezuitský rád na celom svete. Protináboženský duch osvietenstva, politické prevraty v Európe a sekularizácia spôsobili veľa škôd rehoľnému stavu. K znovuobnoveniu Spoločnosti Ježišovej došlo v roku 1814 pápežom Píom VII.

Na záver ešte dodám ako zaujímavosť,

že pápež František sa stal ako vôbec prvý jezuita v histórii pápežom. Jezuiti pôsobili v hojnom počte aj na území bývalého Rakúsko-Uhorska a dodnes pôsobia na Slovensku aj v Česku.



MŮŽEME MÍT RÁDI katolickou církev? Vždyť kolik zla v dějinách světa napáchala. Kolik válek její představitelé podporovali. Kolik nevinných lidí zahynulo její rukou. A abychom nemluvili o vzdálené minulosti. Kolik nehodných kněží zničilo život nevinným dětem v nedávné době. To je pravdivý výčet některých hříchů organizace se sídlem ve Vatikánu, která nese jméno římskokatolická církev.

Můžeme mít rádi katolickou církev? Za celou dobu její existence, kdy její členové věří, že byla založena Bohem Ježíšem Kristem, se také měnila její vnější struktura podle doby, ve které působila. Podívejme se, ale nyní jenom krátce, co dobrého vykonali pro tento svět někteří její členové a nebo instituce které jsou spjaty s římskokatolickou církví.

První koncil v Nicei roku 325 rozhodl, aby v každém městě, kde sídlí biskup byla také nemocnice pro trpící. V dnešní době má římskokatolická církev největší síť nemocnic na celém světě. A asi nejznámější postavou dnešní doby, co se týká péče o chudé, byla Matka Tereza z Kalkaty.

První university v Evropě vznikly na základě křesťanských škol, velká část byla založena papeži. Mnoho škol i dnes má za zakladatele jezuitský řád (Georgetown University, Fordham University...).

Papež Evžen IV. zakázal otrokářství už roku 1434. Papež Pius II. roku 1462 označil otrokářství jako těžký hřích. Trvalo ještě několik století, aby církev spolu s osvícenými lidmi velmi minimalizovala otroctví, které bohužel v jiných formách přetrvává doposud.

Za druhé světové války papež Pius XII. velmi pomáhal pronásledovaným židům. Přesto někteří kritici poukazují, že se zastal židů málo, a že byl zbabělý. Papež tehdy čelil dvěma velkým zlům. První bylo zlo komunismu a druhé fašismus.

Podíváme-li se okolo sebe, uvidíme mnoho vnějších i duchovní krás, které nám zachovává, chrání a předává katolická církev. Zakončil bych tuto krátkou úvahu slovy Ignáce IV., Patriarchy antiošské pravoslavné církve. Pronesl je na sjezdu Světové rady církve v Uppsale ve Švédsku v roce 1968.

Bez přítomnosti Ducha svatého je Bůh Otec daleko, Kristus je pouze historická postava, evangelium je mrtvé slovo, církev je pouze organizací, autorita je nástroj k vládnutí, misie jsou jenom propagandou, liturgie v kostele je nostalgií a práce křesťanů je otročina. V Duchu svatém je Kristus vzkříšený a přítomný, evangelium

je živá síla, církev se stává společenství v Trojjediném Bohu a autorita je služba, která osvobozuje lidi. Misie se stávají obnovou v Duchu svatém, liturgie je památka a předjímání nového života a práce každého křesťana se stává božskou.

V neděli 4. června budeme spolu s celou církví oslavovat slavnost Seslání Ducha Svatého. Milí čtenáři, z celého srdce Vám přeji, aby Vás naplnil Duch Svatý svým světlem. Abyste v tom světle viděli božskost církve svaté a mohli si ji zamilovat tak, jak ji miluje její zakladatel Ježíš Kristus.

*Přeji Vám hezké čtení,
Fr. Antonín*

Ježíš mluvil hlavně o třech věcech

Ježíš mluvil o mnoha věcech,
ale vždycky se to nakonec týkalo třech klíčových slov:

lásky, radosti a pokoje.

O lásce

říká Ježíš něco zcela nového

O lásce sice Ježíš řekl mnohokrát, že je "příkázáním" vůči Bohu a bližnímu, ale o lásce říká i něco nového. Říká nejenom „mějte se rádi“, ale hlavně „zůstaňte v mé lásce“ (Jan 15,9).

To je křesťanské povolání: „zůstávat v lásce Boží“!

Znamená to dýchat a žít z onoho kyslíku, žít z onoho vzduchu - zůstávat v Boží lásce.

A jaká je Jeho láska?

„Jako Otec miloval mne, tak jsem já miloval vás.“
(Jan 15,9).

Znamená to tedy, že vztah lásky mezi Ježíšem a Otcem je i vztahem lásky mezi Ním a námi.

A nám nabízí, abychom v této lásce zůstávali. Láska nepřichází ze světa, ale od Boha.

Radost i v souženích a pronásledováních

Radost je jakýmsi znakem křesťana.
Křesťan bez radosti buď není křesťan, nebo je nemocen.
Jiná možnost není. Radost je pečeť křesťana.
I v bolestech, souženích a pronásledováních.

Pokoj ne takový, jaký dává svět

O pokoji Ježíš řekl,
že nám jej nedává tak,
jako jej dává svět.

Pokoj, lásku a radost nám dává Duch Boží

Pokoj, láska a radost – tři klíčová slova, která nám zanechává Ježíš.



A kdo působí tento
pokoj, tuto lásku
i radost? Duch svatý!
Velký neznámý našeho
života. On je darem,
který nám dává pokoj,
učí nás lásce a
naplňuje radostí. Kdo
z nás se modlí
k Duchu svatému? Kéž
nám Bůh daruje milost
vždycky opatrovat
Ducha svatého v nás.
Onoho Ducha, který
nás učí mít rád,
naplňuje nás radostí
a vlévá nám pokoj.

Prayer to the Holy Spirit

Breath into me, Holy Spirit, that my thoughts may all be holy.
Move in me, Holy Spirit, that my work, too, may be holy.
Attract my heart, Holy Spirit, that I may love only what is holy.
Strengthen me, Holy Spirit, that I may defend all that is holy.
Protect me, Holy Spirit, that I may always be holy.

St. Augustine

*Zpracováno podle promluvy
papeže Františka 22.5.2014.*

Převzato z www.vira.cz

Prayer for the Ordained

*This prayer was written by deacon Greg Kandra on the occasion of his ordination 2007.
My brothers and sisters we can use this prayer to pray for our newly ordained deacons,
priests and bishops too.*

HEAVENLY FATHER,

You who ordered the universe
Have also ordained the universe.

You have ordained that the stars follow their course,
That the seasons follow Your plan

That the oceans and tides obey Your rhythms.

And now you have ordained us in Your service, as Deacons.

Make of us instruments of Your holy will –

Rinse away the useless clay, and leave behind new creations,

Polished at Your wheel, shaped by Your fingers,

dried in the warmth of your gaze.

In the boundless mercy and love with which you have formed us,

Guide us with Your Spirit,

so that we might complete the work You have begun.

Let us always remember that we have been ordained to serve,

And not to be served,

To build up, not to tear down,

To preach, to teach, and to believe.

Help us to proclaim the Gospel with the fervor of Your greatest deacons:

As fearlessly as Stephen, As compassionately as Lawrence

And as joyfully as Francis of Assisi.

Make our lives models of Christ the Servant,

That we may love others as He did,

And always see Him in those we meet,

Even in the distressing disguise of the poor,

the sick, the lonely or the lost.

Let our words be Your Word,

Our actions, Your actions.

Make our hands Your hands,

Outstretched, to carry and comfort, to baptize and bless.

Grant us the grace to be worthy of the work we are beginning,

So that we may one day worship You in Your sanctuary,

Serving in eternal joy at Your table.

We ask this through the First Servant and First Deacon,
our brother, Christ Our Lord.

AMEN.

Desatero a „košermobil“

Před nějakým časem byl údajně v Izraeli na trh uveden tzv. košermobil. Jde o mobilní telefon, který nejen „zachovává“ Mojžíšský zákon, to znamená, že v sobotu o šábesu se nikam nedovoláte, protože přístroj se odpojí automaticky od mobilní sítě operátora, ale současně i eliminuje pokušení. To znamená, že nemá připojení k internetu, ani neumí posílat esemesky. A kupodivu je o něj velký zájem nejen mezi ortodoxními židy, ale i mezi muslimy. Solidní Evropan se tomu může soucitně pousmát, máme ale my katolíci k takovému postoji vůbec nějaký důvod?

Ježíš říká v evangeliu svým učedníkům:
„Jestliže mě milujete, budete zachovávat má přikázání.“ Je asi pravda, že „košermobil“ nevyužijeme, to ale neznamená, že si nemáme Božích



Přikázání
vážit, protože
jejich zachovávání
je výrazem naší lásky
k Bohu. Znamé biblické

Desatero se ve skutečnosti neskládá
jen z holých zkrácených vět, jak je známe
jako pedagogickou říkanku z výuky náboženství,
ale potřebuje celkem 17 biblických veršů, a to už vydá za malé kázání.
Kdysi byl dokonce zvyk, který započali ve Štrasburku, že před
bohoslužbami společně věřící Desatero recitovali. To ukazuje, že si ho

nejen vážili, ale že patřilo k jakési základní povinné výbavě křesťana, tak jako auto lékárníčka a bezpečnostní vesta patří k výbavě vozu.

My žijeme v době, kdy se společnost úporně snaží vytvořit etiku bez náboženství. A tak když si do internetového vyhledávače zadáme pojem „desatero“, najdeme kromě biblického Dekalogu i protikorupční desatero, rodičovské desatero a desatero zdravé výživy. Jejich autoři vlastně nedělají nic jiného, než že objevují objevené. Těžko ale můžeme v životě plout podle orientačních bójí, které jsme si sami nasadili na příď lodičky našeho života. Konečný směr, který následujeme podle kompasu, může být udán jen někým mimo nás.

Anglický spisovatel G. K. Chesterton prohlásil, že „člověk si musí být svou morálkou zcela jist z jednoho prostého důvodu – že pro ni jednou bude trpět.“ Onu jistotu nemůžeme čerpat ze světa kolem sebe, který se často snaží jít cestou nejmenšího odporu a vše vaří v čarovném kotlíku relativizace, můžeme ji ale čerpat z našeho vztahu k Bohu. Jeden aforismus říká, že s morálkou se nikdo nedostane ke Kristu, zato s Kristem se každý dostane k morálce. V okamžiku, kdy se do Boha zamilujeme, přestane pro nás být Desatero důvodem k nářkům, že je jeho zachovávaní příliš těžké, anebo k nadávání, jak je vše kolem nás zkažené, ale stane se nám zdrojem radosti. Je to podobné jako při hře. Jen když hrajeme podle pravidel, můžeme si zahrát pořádně a vítězství i prohry nám mohou přinést radost. Jinak hra ztrácí smysl

Pavel Konzbul – pomocný biskup brněnský

Blahopřejeme:



Dominik Jan Wolf se narodil 11. ledna 2017. Blahopřejeme rodičům Márii a Petrovi. Malý Dominik bude pokřtěn 17. června v řeckokatolickém kostele v Michalovcích na Slovensku. Milí rodiče, z celého srdce Vám přeji vše nejlepší, ať Vám malý Dominik roste nejenom fyzicky, ale také do vnitřní krásy. Bůh Vám všem žehne a doprovází Vás na všech Vašich cestách.

Fr. Antonín

17. května Dvojice kněží z provincie Nghe An ve středním Vietnamu navštívila Prahu. P. Trân Đình Lai a P. John Baptist Bui Khiem Chong hovořili s KT o šikaně křesťanů ve Vietnamu, ale i o boji za spravedlnost.

21. května On June 28, 2017, Pope Francis will preside over a consistory for the creation of five new cardinals. The designated cardinals come from four continents: one from Asia, one from Africa, one from Central America and two from Europe. "Their origin in different parts of the world," the Pope explained to the crowd, "manifests the Catholicity of the Church spread throughout the earth."

22. května Papež František – Muž svého slova. Takto se bude jmenovat nový dokumentární film proslulého režiséra Wima Wenderse. Snímek bude vznikat přímo ve spolupráci s Vatikánem a papež František se na něm bude aktivně podílet prostřednictvím rozhovorů o ekologii, imigraci, konzumerismu a sociální spravedlnosti.

24. května Na výzvu papeže Františka se věřící duchovně spojili s katolíky v Číně, kteří si připomněli Pannu Marii, pomocnici křesťanů. Křesťané žijí v Číně v nelehké situaci, často jsou pronásledováni. V současnosti také probíhá dialog mezi Vatikánem a čínskou vládou, jenž má za cíl přinést křesťanům svobodu vyznání.

24. května Pope Francis received President of the United States of America, Donald Trump in the Apostolic Palace, before Francis' weekly General Audience in St. Peter's Square.

„Křesťané jsou s naprostou jistotou nejvíce pronásledovanou skupinou na světě,“ uvedl Peter Sefton-Williams z nadace Církev v nouzi. Až 75 procent náboženských útoků je namířeno proti vyznavačům Krista. Překvapivě však tyto útoky zůstávají často přikryty mlčením.

KAŽDÝ MĚSÍC

**322 KŘESŤANŮ JE
ZABITO PRO SVOU VÍRU**



**214 KOSTELŮ A
KŘESŤANSKÝCH BUDOV
JE ZNIČENO**



* čísla nezahnují Severní Koreu, Irák a Sýrii.

Něco pro zasmání

Had přemlouvá Evu:

"Evo, vezmi si jablko, poznáš rozdíl mezi dobrým a zlým."

Eva: "Nevezmu."

Had: "Vezmi si jablko, budeš jako Bůh."

Eva: "Nevezmu."

Had si odevzdaně povzdechne:

"...a nejsou v něm žádné kalorie...."

Blahopřejeme k narozeninám

v měsíci červnu:

Marta Pope 6. června, Martin Hnízda 8. června, George Soyka 8. června, Helena Otypka 15. června, Petr Svoboda 17. června, Zdenek M. Nehybka 22. června, Petr Combs 26. června, Oto Bláha 29. června.

Děkujeme za podporu české misie a Zvonu

v minulém období přispěli:

William Jakovac, Helen Hlinka, Pavel Foltyn, manželé Kočicovi, Zdenek a Zdenka Sadlikovi, Milan a Eva Fryscak.

úmysly mší svatých v měsíci červnu 2017

datum	úmysl	dárce
4. června	Za rodiny Krškovu, Sporkovu a Zívrovu	rodina Krškova
5. června	Za + manžela Josefa Zolmana	Jaroslava Zolmanova
11.června	Za krajanskou rodinu	
12.června	Za + sestru Marii Pavlicovu	Božena Smrčka
13.června	Za + Annu a Vincent Klecak a Emilli a Anton Pokorný	Dorothy O'Connell
18.června	Za krajanskou rodinu	
25.června	Za + Zdenka a Olgu Sadlikovy	manželé Sádlikovi

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info Slovenská mše sv. každou neděli v 10.30 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <http://www.slovenskykostol.com>



Martin David se narodil 15. 8. 1970 v Čeladné (okr. Frýdek-Místek) a vyrůstal v obci Ženklava (okr. Nový Jičín) v rodině spolu se svými třemi sourozenci – bratrem a dvěma sestrami. Po maturitě na Středním odborném učilišti strojírenském v Kopřivnici začal pracovat jako mechanik strojů a zařízení ve Státním podniku Tatra Kopřivnice. V letech 1989–1990 absolvoval Základní vojenskou službu a po ní až do roku 1993 pracoval v kopřivnické Tatře.

Od roku 1991 začal při zaměstnání dálkově studovat teologii na Cyrilometodějské teologické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci, kde byl od roku 1994 přijat k dennímu studiu teologie. Po ukončení studia v roce 1999 nastoupil jako jáhen ve funkci prefekta do Teologického konviku v Litoměřicích. 24. června 2000 přijal v katedrále Božského Spasitele v Ostravě z rukou biskupa Františka Václava Lobkowicze kněžské svěcení.

Jako farní vikář poté působil ve farnosti u konkatedrály Nanebevzetí Panny Marie v Opavě. V roce 2002 byl jmenován administrátorem farnosti Stěbořice a excurrento administrátorem farnosti Hlavnice. Od roku 2000 do roku 2007 byl také pověřen službou kaplana pro mládež v děkanátu Opava.

V roce 2008 jej biskup František Václav Lobkowicz jmenoval generálním vikářem ostravsko-opavské diecéze. Od roku 2009 je členem Liturgické komise ostravsko-opavské diecéze a zároveň zastupuje diecézi v Liturgické komisi České biskupské konference. Dne 12. 1. 2012 udělil papež Benedikt XVI. Martinu Davidovi čestný titul Kaplan Jeho Svatosti.

V pátek 7. 4. 2017 jmenoval papež František Mons. Martina Davida pomocným biskupem ostravsko-opavským a titulárním biskupem Tucca di Numidia. Svěcení pomocného biskupa Mons. Martina Davida se uskutečnilo v neděli dne 28. 5. 2017 v katedrále Božského Spasitele v Ostravě.